Zapadni mediji o islamu

.Analizirat ćemo predstavljanje islama u zapadnim medijima

Rupert Murdoch, australski medijski mogul, je svojim krajnje nekorektnim oglašavanjem na društvenoj mreži Twitter, a u vezi s terorističkim napadom u Parizu u kojem je ubijeno 17 osoba, među kojima i 10 članova redakcije Charlie Hebdo, izazvao bijes svjetske javnosti i brojnih poznatih ličnosti.

Murdoch je krajnje sramno na Twitteru napisao kako su zapravo svi muslimani odgovorni za terorizam.

"Možda većina muslimana jeste miroljubiva, ali dok ne priznaju i ne unište svoj rastući džihadski rak, mora ih se smatrati odgovornim", napisao je Murdoch.

Ono što je uslijedilo nakon toga su oštre reakcije poznatih ličnosti, ali i medija u svijetu. U tome je prednjačila JK Rowling, autorica romana o Harryju Potteru.

Ona je također na Twitteru adekvatno uzvratila na Murdochov sramni tweet.

"Rođena sam kao kršćanka. Ako to čini Ruperta Murdocha mojom odgovornošću, sama ću se ekskomunicirati", bio je jedan od tweetova slavne spisateljice.

JK Rowling je, osim toga, napisala da je po toj Murdochovoj logici onda i "španska inkvizicija njena krivica, kao i svako drugo kršćansko fundamentalističko nasilje". Spisateljica je dodala i to da je osam puta više muslimana ubijeno u takozvanom islamskom terorizmu nego onih koji nisu muslimani.

Reagirao je i pisac Matt Haig. "Rupert Murdoch misli da se svi muslimani trebaju izvinjavati zbog terorizma. Dakle, ja bih se u ime bijelaca htio izviniti zbog Ruperta Murdocha", napisao je.

Pete Brown koji radi za The Wall Street Journal je napisao: "Možda svi Australci nisu Rupert Murdoch, ali sve dok ne priznaju i ne unište svoj Rupert Murdoch rak, mora ih se smatrati odgovornim".

Medijsko izvještavanje o ubistvima u Parizu tipično je za prethodne incidente koje uključuju islam i slobodu govora na Zapadu.

Mnogi izvještaji su bili obmanjujući, senzacionalistički i apsurdni – poput „stručnjaka za terorizam" na Fox Newsu koji je opisao Birmingham kao „stopostotni muslimanski grad".

Novinari su se pridružili kampanji „Je suis Charlie". Mnogi nikada neće naći opravdanje za sadržaj Charlie Hebdoa, pa zašto se onda identifikovati sa tim listom? Čovjek može osuditi ubistvo osoblja lista bez prihvatanja onoga za šta se taj list zalaže.

Mediji nerado istražuju uzroke radikalizma koji su doveli do takvih napada, kao da to ukazuje na opravdanje. Prema tome, malo se raspravlja o otuđenosti muslimana u Francuskoj i širom Evrope.

Rezultat je pojednostavljeni diskurs islama naspram slobode govora. Sloboda govora je naivno prikazana kao apsolutna sloboda o kojoj se ne može pregovarati, ohrabrujući time rasističke elemente društva kada su evropski osjećaji krajnje desnice u porastu.

Zapravo, postoje ograničenja svakog prava. U Francuskoj, sloboda izražavanja „ograničena je strogim zakonima protiv klevete i o zaštiti privatnosti" i „nekim od najstrožijih zakona protiv govora mržnje u Evropskoj uniji", navodi organizacija Indeks cenzure.

Spiker: U Francuskoj – i drugim evropskim zemljama – negiranje holokausta je zločin, ali ne i drugih genocida. Nad muslimanima se vrši pretjeran nadzor. Nošenje vjerskih obilježja ili odjeće zabranjeno je u školama, kao i nošenje marame na javnim mjestima i obavljanje islamske molitve na ulici.

Mediji su u velikoj mjeri zanemarili takva ograničenja u Francuskoj i drugim zemljama koje garantuju neograničenu slobodu izražavanja.

Također, iako je to ključno, uglavnom nije prisutno priznanje da postoje dvostruki standardi u primjeni slobode govora.

Podržavati pravo na bezrazložno vrijeđanje, bez bilo kakvog osjećaja odgovornosti koji bi trebao da prati slobodu izražavanja, je djetinjasto, pa čak i opasno.

Charlie Hebdo je otpustio jednog svog uposlenika zbog antisemitskog sadržaja. Isto tako, nedugo nakon što su karikature poslanika Muhammeda objavljene u danskom listu Jyllands-Posten 2005, taj list je objavio da oni ne bi objavljivali karikature koje vrijeđaju kršćane i Jevreje.

Razmislite kakav će utjecaj na muslimane imati riječi medijskog moćnika Ruperta Murdocha

koji je rekao da „muslimani moraju biti pozvani na odgovornost ... sve dok ne prepoznaju i unište svoj džihadski rak koji se širi".

Ovaj stav su ponovili njegovi mnogobrojni mediji i bezbrojne kolege novinari, od kojih su mnogi koristili napad na Charlie Hebdo da šire propagandu o „islamizaciji" Evrope, prisutnosti nasilja i zaostalosti islama.

Oni traže da se muslimani izvine i osude djela koja oni nisu počinili, ni podržali.

„Ja želim da pravi muslimani ... jasno kažu da ti teroristi ne djeluju u njihovo ime", napisao je Piers Morgan u članku naslovljenom „Ako mogu da prihvatim da pariške ubice nisu pravi muslimani, zašto muslimanski svijet ne kaže isto?".

Veliki broj muslimana koji su osudili napade sugeriše da su Morgan i drugi neznalice, ili odbijaju slušati.

Jednako zagonetan je i kontekst u kojem se islam spominje u odnosu na pucnjavu u Parizu.

Vjera napadača je sastavni dio njihovog opisa.

Isto se ne može reći za ubijenog policajca Ahmeda Merabeta ili Lassanu Bathilyja, koji je spasio kupce u košer prodavnici. Da li je nečija muslimanska vjera jedino relevantna u negativnom kontekstu?

Kao i u prošlosti, ima puno više rasprava o muslimanima nego sa njima. Primjer je poznata emisija BBC-a "Question Time", u kojoj su petorica govornika razgovarala o napadima u Parizu, a među kojima nije bio nijedan musliman.

Za vrijeme 24-satnog izvještavanja o pucnjavi, izuzetno se slabo izvještavalo o osvetničkim napadima na muslimane, kao i o drugim smrtonosnim napadima na civile i suzbijanju slobode govora širom svijeta.

U nasilnim incidentima u Nigeriji i Jemenu protekle sedmice poginulo je mnogo više civila nego u Parizu (najmanje 2.000 u Nigeriji), ali to nije smatrano dostojnim objave.

Na protestima solidarnosti u Parizu prisustvovali su poznati neprijatelji slobode govora i nezavisnog novinarstva. Oni koji su se nadali da će vodeći mediji istaći ovo licemjerstvo, razočarali su se.

Tu ironiju je primijetio i Bernard Holtrop, karikaturista lista Charlie Hebdo, koji je rekao: „Mi povraćamo na sve one ljude koji iznenada govore da su naši prijatelji ... Moram se tome smijati".

Ipak, nema ništa smiješno u vezi sa kontinuiranim problematičnim izvještavanjem.

Spiker: Eksperti se slažu da ne postoje mediji koji imaju neprijateljski stav prema islamu ili koji su kritični prema crkvi. Međutim, pod generalnu sumnju muslimane, kada se radi o temama kao što ubistva iz časti, prisilna vjenčanja i teroristički napadi, često ne stavlja samo žuta

štampa poput lista "Bild". I poznati njemački nedjeljnik "Der Spiegel" se pokazao neprijateljski nastrojen prema islamu, smatra književnik Kay Sokalowsky. Tako su urednici ovog lista jedno izdanje u 2007. godini naslovili sa „Meka u Njemačkoj – tiha islamizacija."

„To nije uradio bilo koji list, već "Spiegel".... i danas čekam na tu "tihu islamizaciju Njemačke", da moja supruga mora nositi maramu i da mogu jesti samo halal meso, ali to se nije desilo."

I protestanski biskup Gerhard Ulrich kritizira neprijateljske tendencije: „Poželio bih muslimanskoj braći i sestrama da imaju hrabrosti da izađu iz uloge žrtve i da snažnije potraže dijalog, a to je naravno i naš zadatak. Potrebno je da se jedni s drugima više upoznamo kako bi ".smo se mogli suočiti sa paušalnim predrasudama i strahovima